Lietas Nr. C29252119
Lietas arhīva Nr.C-2521-19/20
ECLI:LV:RLPT:2019:0605.C29252119.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 5.jūlijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese I.Lūciņa-Linka
rakstveida procesā izskatīja AAS "BALTA" prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2019.gada 15.janvārī AAS "BALTA" (turpmāk – prasītāja) cēlusi prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – atbildētāja) par zaudējumu piedziņu, kas prasītājai radušies sakarā ar izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību par dzīvokļa /adrese/, saliešanu.

Prasībā, pamatojoties uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Apdrošināšanas līguma likuma 45.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.-6.pantu, Civillikuma 1587., 1635., 1652., 1753., 1756., 1775., 1779.pantu, lūgts piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai galveno parādu 872,60 EUR (kas sastāv no izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 764,30 EUR un fiksētās maksas 103,30 EUR), likumiskos procentus 11,16 EUR, tiesas izdevumus un noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Prasības pieteikumā norādīts, ka starp prasītāju un /pers. A/ noslēgts apdrošināšanas līgums, izsniegta polise par dzīvokļa /adrese/, apdrošināšanu, kuras darbības laikā apdrošinātais dzīvoklis applūdināts, par ko apsaimniekotājs sastādīja aktu, norādot, ka noticis aukstā ūdens stāvvada bojājums. Prasītāja apsekojusi dzīvokli, eksperts sastādījis tāmi un, atskaitot ar polisi noteikto pašrisku, izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība 764,34 EUR. Dzīvojamo māju, kurā atrodas apdrošinātais dzīvoklis, apsaimnieko atbildētāja, kam, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punktu, jānodrošina pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība, dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšana visā tās ekspluatācijas laikā. Atsaucoties uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 2.jūlija spriedumu Nr.SKC-58/2015, Tiesu prakses apkopojumu civillietās, kas izriet no dzīvojamo māju pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām, prasītāja norāda, ka ūdens noplūdi varēja novērst, ja ēka būtu regulāri apsaimniekota, veikti nepieciešamie remontdarbi vai tehniskā apkope.

[2] 2019.gada 20.februārī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, norādot, ka prasību neatzīst. Atbildētāja veic daudzdzīvokļu mājas /adrese/, apsaimniekošanu un pārvaldīšanu, bet nepiekrīt, ka aukstā ūdens stāvvada bojājums radies tieši atbildētājas bezdarbības rezultātā. Dzīvojamās mājas ekspluatācija uzsākta 1974.gadā. Atbildētāja regulāri dzīvojamā mājā veic inženierkomunikāciju pārbaudi, rīkojas atbilstoši Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumiem Nr.907, kuru 2.pielikuma 2.1.punktā noteikts, ka aukstā ūdens ūdensvada cauruļu ekspluatācijas termiņš ir līdz 30 gadiem, līdz ar to ekspluatācijas termiņš bija beidzies 2017.gadā.

Pēc komunikāciju apsekošanas, atbildētāja 2012.gada novembrī, sagatavojot dzīvojamajai mājai nepieciešamo remontdarbu apkopojumu 2013.gadam, īpašniekus informēja par komunikāciju ekspluatācijas termiņa beigām un nepieciešamību tās steidzami nomainīt, rakstveidā brīdinot dzīvokļu īpašniekus, ja netiks pieņemts lēmums par konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju nomaiņu un darbu veikšanai nepieciešamā finansējuma nodrošināšanu, atbildētāja, kā dzīvojamās mājas pārvaldnieks, neuzņemsies atbildību par sekām, kas var iestāties, neveicot nomaiņu. Līdz ar to nav konstatējami zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījumi.

[3] Atsauksmē par paskaidrojumiem prasītāja norāda, ka prasības noraidīšanai nav pamata, lietā nepastāv strīds, ka noliešana notikusi sakarā ar dzīvojamās mājas aukstā ūdens stāvvada plīsumu. Lietā atrodas atbildētājas sastādīts akts, kurā norādīts ka uz ūdens noplūdes dienu ūdens stāvvadi ir nolietojušies; pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu, 10. un 13.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta "d" apakšpunktu, Ministru kabineta noteikumu Nr.907 2., 3. un 6.punktu, atbildētājai, kā dzīvojamās mājas pārvaldniekam ir pienākums regulāri veikt mājas komunikāciju, t. sk., aukstā ūdens cauruļvadu tehnisko apsekošanu un informēt dzīvokļu īpašniekus par remontu nepieciešamību pēc to prioritātes, piedāvājot finansēšanas risinājumus.

Atbildētājas iesniegtais nepieciešamo darbu apkopojums 2013.gadam nesatur informāciju par darbu izpildes kārtību, izmaksām, veicamajiem uzkrājumiem, nav norādīts datums un tas nav parakstīts, nav iesniegti pierādījumi, ka apkopojums nonācis līdz īpašniekiem. Tiesā nav iesniegti pierādījumi, ka pēc 2013.gada atbildētāja dzīvojamajai mājai būtu veikusi kādu no apkopojumā uzskaitītajiem remontiem vai izveidojusi uzkrājumus. Atbildētāja pienākums bija sekot komunikāciju stāvoklim un ziņot par nepieciešamību nomainīt caurules, ko atbildētāja nav darījusi.

[4] Civilprocesa likuma 250.^{26} pants noteic, ka *tiesa, ievērojot Civilprocesa likumā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.*

Ņemot vērā, ka atbildētāja paskaidrojumos formāli norādījusi, ka nepieciešams lietu izskatīt mutvārdu procesā, nepamatojot šādu lūgumu, ir iesniegusi tiesā paskaidrojumus, kuros izklāstīti argumenti un iebildumi pret celto prasību, kā arī saņemta atsauksme no prasītājas par atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesa atzīst par pietiekamiem lietas izskatīšanai rakstveida paskaidrojumus un lietas materiālos esošos pierādījumus, neuzskata par nepieciešamu un lietderīgu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

[5] 2019.gada 5.jūnijā lietā sastādīts saīsinātais spriedums, 2019.gada 6.jūnijā saņemts atbildētājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" lūgums par sprieduma sastādīšanu.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasībā un paskaidrojumos izklāstītos argumentus, tiesa atzīst, ka, prasība apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu *tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā*, bet

atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai *tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība*. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, *pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*.

[7] 2017.gada 4.jūlijā starp prasītāju un /pers. A/ noslēgts apdrošināšanas līgums, izsniegta polise par dzīvokļa /adrese/, apdrošināšanu. Polises darbības periods no 04.07.2017. līdz 03.07.2018. (polise Nr. 61268505) (lietas 23.-24.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka apdrošināšanas līguma darbības laikā 2017.gada 15.novembrī notika apdrošinātā nekustamā īpašuma nopludināšana.

Lietas materiāliem pievienots SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvju 2017.gada 1.decembrī fiksētais Akts par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem, no kura izriet, ka paziņojums par avāriju saņemts 2017.gada 16.novembrī, konstatēta ūdens noplūde, kā rezultātā bojātas dzīvokļa Nr.3 telpas - gaitenis un istaba. Avārijas cēlonis – aukstā ūdens stāvvada bojājums (lietas 25., 26.lapa).

Aktā, cita starpā, norādīts, ka 2012.gadā atbildētāja informējusi iedzīvotājus par konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju nomaiņu; izsakot priekšlikumu līdz 2012.gada 3.decembrim īpašniekiem pieņemt lēmumu par finansējuma nodrošināšanu, iesniedzot kopības lēmumu. Atbildētāja nenes atbildību par avārijas sekām, jo no savas puses informēja iedzīvotājus par inženierkomunikāciju un konstruktīvo elementu nomaiņas nepieciešamību.

Lietas materiāliem pievienots 16.11.2017. bojātā īpašuma apskates protokols, kurā fiksēts bojājumu apmērs, konstatēts, ka apsaimniekotājs ir veicis bojātās caurules posmu (lietas 27.-29.lapa). Pamatojoties uz eksperta sastādīto tāmi, pievienoto maksājuma dokumentu, prasītāja 05.12.2017. izmaksājusi cietušajam apdrošināšanas atlīdzību 764,34 EUR (lietas 30.-31.lapa).

Tiesa atzīst, ka līdz ar to ir pierādīts, ka prasītājai ir nodarīti zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā par apdrošinātā dzīvokļa appludināšanu.

[8] Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" (spēkā līdz 31.05.2018.) 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Konkrētajā gadījumā prasītāja ir cēlusi prasību par zaudējumu piedziņu no atbildētājas, kas radušies sakarā ar atbildētājas, kā nama apsaimniekotāja nepienācīgu pienākumu pildīšanu, tādēļ, lai noskaidrotu, vai ir iestājusies atbildētājas atbildība, jākonstatē, ka prasītājai ir nodarīti zaudējumi un ir bijusi atbildētājas prettiesiska vainojama rīcība, darbība vai bezdarbība; pastāv cēloniskais sakars starp minēto rīcību un nodarītajiem zaudējumiem.

[9] Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu *katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis*. Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu *katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina*. Civillikuma 1770.pants noteic, ka *ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums*, savukārt saskaņā ar Civillikuma 1771.pantu *zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu*.

Judikatūrā ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus: 1) zaudējumu esamību; 2) prettiesiski vainojamu rīcību; 3) cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un rīcību (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-255/2009, 2013.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.SKC-132/2013, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 20.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-242/2016, 2017.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-384/2017*).

Civillikuma 1786.pants noteic, ka, *novērtējot zaudējumus, jāievēro ne vien galvenās lietas un tās piederumu vērtība, bet arī pametums, kas netieši nodarīts ar zaudējuma nesēju notikumu, un atrautā peļņa*. Atbilstoši šai likuma normai zaudējumu summu veido bojāto lietu atjaunošanas vērtība – šajā gadījumā atlīdzības izmaksa atlīdzības saņēmējam.

[10] Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja ir nekustamā īpašuma apsaimniekotāja un veic mājas apsaimniekošanu un pārvaldīšanu, ko apstiprina atbildētājas sniegtajos rakstveida paskaidrojumos norādītais.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.pantā noteikti dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principi, t.sk., noteikts, ka pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā, savukārt 6.panta otrās daļas "d" apakšpunktā noteikts, ka obligāti veicama pārvaldīšanas darbība ir dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa.

[10.1] 2010.gada 28.septembra Ministru Kabineta noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 6.punkts noteic, ka *dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs*, savukārt 13.punkts noteic, ka *reizi mēnesī veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude: apkures sistēmai; ūdensapgādes sistēmai; kanalizācijas sistēmai; ventilācijas sistēmai un klimata iekārtām; gāzesapgādes sistēmai*.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka t.sk. aukstā ūdens sistēmas apskate un tehniskā apkope ir atbildētājas obligāti veicamais pienākums.

[10.2] Lai gan rakstveida paskaidrojumos par prasību atbildētāja norādījusi, ka ir pildījusi savus pienākumus spēkā esošo normatīvo aktu ietvaros, pierādījumus par nekustamā īpašuma apsekošanu 2010.gada 28.septembra Ministru Kabineta noteikumos Nr.907 noteiktajā kārtībā atbildētāja nav iesniegusi.

[10.3] Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.pantu *dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi ir obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām nepieciešamie izdevumi*. Dzīvokļu īpašumu likuma 10.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka *dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām nepieciešamos izdevumus*.

Viens no pārvaldnieka pienākumiem atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1014 "Kārtība kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" (spēkā līdz 20.07.2017.) ir dzīvojamajai mājai nepieciešamo remontdarbu plānošana, noteikumu 7.punkts noteic, ka *aprēķinot apsaimniekošanas plānotos izdevumus, tajos ietveramas dzīvojamās mājas (tai skaitā inženiertehnisko komunikāciju un sistēmu) tehniskās apkopes un kārtējo remontdarbu izmaksas*.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem pievienojusi Dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apkopojumu 2013.gadam (lietas 47.lapa), paskaidrojumos norādot, ka īpašnieki rakstveidā brīdināti, ja netiks pieņemts lēmums par inženierkomunikāciju nomaiņu un finansējuma nodrošināšanu, atbildētāja neuzņemsies atbildību par sekām, kas var iestāties, neveicot konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju nomaiņu.

Tiesa secina, ka atbildētājas iesniegtie pierādījumi neliecina par dzīvokļu īpašnieku rakstisku brīdināšanu, savukārt pienākums uzturēt māju fiziski derīgā stāvoklī ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu noteikts mājas pārvaldītājam, un par šā uzdevuma pildīšanu dzīvokļu īpašnieki maksā pārvaldītājam apsaimniekošanas maksu, dzīvokļu īpašniekiem nav pienākums pašiem noteikt, kādi remontdarbi mājai nepieciešami un kādā steidzamībā, turklāt, viņiem ir tiesības paļauties uz to, ka pārvaldnieks godprātīgi pildīs savus likumā noteiktos pienākumus viņu īpašuma uzturēšanā.

[10.4] Līdz ar to tiesa neatzīst par pamatotiem iebildumus par to, ka atbildētāja par radītajiem zaudējumiem atbildību nenes un tiesa izdara

secinājumus, ka, apsaimniekojot minēto nekustamo īpašumu, pienākumi veikti formāli, nepievēršot lielāku rūpību savu pienākumu pildīšanai, no kā izriet, ka atbildētājas bezdarbība ir pierādīta, jo, rīkojoties pēc labākās gribas un kā krietns saimnieks, tas ir, veicot mājas komunikāciju apsekošanu, atbildētājai bija visas iespējas nepieļaut lietā pierādīto notekcauruļu aizdambējumu un zaudējumu nodarīšanu.

Tiesa atzīst, ka dzīvoklim nodarīto zaudējumu cēlonis nav uzskatāms par nejaušu notikumu Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet ir atbildētājas prettiesiskas bezdarbības sekas, jo saliešanu varēja novērst, ja mājas inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas tehniskā kārtībā.

[11] Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā (sk. *Augstākas tiesas Senāta 2008.gada 29.oktobru spriedumu lietā Nr.SKC-332/2008*).

[11.1] No lietas materiāliem pievienotās tāmes Nr.761323 izriet, ka kopējās izmaksas, kas nepieciešamas nekustamā īpašuma atjaunošanai ir 904,34 EUR (lietas 30.lapa). Prasītāja, ņemot vērā polisē noteikto pašrisku, izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību 764,34 EUR apmērā (lietas 31.lapa). Atbildētāja nav izteikusi iebildumus ne par dzīvoklim nodarīto bojājumu apmēru, ne par pret tāmē norādītajām summām un remonta darbu apjomu, nav iesniegusi sava izvēlēta būvniecības eksperta sastādīto remontdarbu aprēķinu, kā arī nav iesniegusi tiesai ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt aprēķinā norādīto remontdarbiem nepieciešamo materiālu apmēru un izmaksas, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem, nav pierādījusi, ka atjaunot dzīvokļa iepriekšējo stāvokli iespējams ar mazākām izmaksām.

[11.2] Lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka atbildētāja ir atlīdzinājusi prasītājai zaudējumus. Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi zaudējumu atlīdzības prasībai nepieciešamie priekšnoteikumi – notikušajam īpašuma bojājumam nav nejauša rakstura, konstatējama zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem, līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami zaudējumi izmaksātās summas 764,34 EUR apmērā.

[12] Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1652., 1753. un 1756., 1765.pantu, aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus 11,16 EUR par laika periodu no 10.10.2018. līdz 08.01.2019.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Tiesa konstatē, ka minētajā gadījumā atbildētāja atbildība ir par zaudējumu atlīdzību, nevis saistību izpildi sakarā ar prasītāja piešķirtās naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu. Neatkarīgi no fakta, ka atbildētājam ir sūtīts regresa pieteikums par zaudējumu atlīdzināšanas pienākumu, zaudējumi ar regresa pieteikuma nosūtīšanu un zaudējumu atlīdzināšanas termiņa noteikšanu nekļūst par naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu, kuru prasītājs ir piešķīris atbildētājam, procentu aprēķināšana no zaudējumiem ir pretēja Civillikuma 1753.pantā noteiktajam, jo zaudējumi nav vērtējami kā naudas summas lietošanas atvēlējums.

Judikatūrā, kas izveidojusies, iztulkojot tiesību normas par procentu saistības izcelšanos, atzīts, ka, pastāvot starp pusēm strīdam par maksājamo naudas summu, Civillikuma 1759.panta 1.punkts nav piemērojams (*skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 4.marta spriedumu lietā Nr.SKC-40/2016*).

Tikai ar tiesas spriedumu tiek konstatēti zaudējumu piedziņas priekšnoteikumi un pienākums tos atlīdzināt, tādējādi nav pamata līdz sprieduma taisīšanai aprēķināt nokavējuma procentus un prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu 11,16 EUR apmērā noraidāma.

[13] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas fiksēto maksu par zaudējumu lietas administrēšanu 103,30 EUR par nepieciešamo dokumentu izprasīšanu un to apkopošanu, prasības pieteikuma sagatavošanu, nosūtīšanu utt., kurš ietverts galvenā parāda sastāvā.

[13.1] Lietas materiāliem pievienots 2011.gada 12.oktobra sadarbības līgums Nr.01490-05-11 (lietas 13.lapa), 08.01.2019. faktūrrēķins Nr.26142 (lietas 22.lapa) un AAS "BALTA" 11.01.2019. maksājuma uzdevums Nr.25937 (lietas 35.lapa), no kura izriet, ka prasītāja samaksājusi prasītājas pārstāvei 1032,98 EUR saskaņā ar minēto rēķinu.

[13.2] Tiesa secina, ka prasītājas norādītie izdevumi nav atzīstami par zaudējumiem Civillikuma izpratnē, kuriem jāpiemēro materiālo tiesību normas, jo tie radušies sakarā ar konkrētu civilprocesu, tas ir, par procesuālu dokumentu sastādīšanu, nosūtīšanu un šādi izdevumi tiek atlīdzināti tikai tādā kārtībā un apmēros, kā to noteic Civilprocesa likums izsmeļošajā tiesāšanās izdevumu uzskaitījumā Civilprocesa likuma 4.nodaļā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Minētā likuma panta otrajā daļā noteikts, ka tiesas izdevumi ir: valsts nodeva; kancelejas nodeva; ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Savukārt ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu veidus noteic Civilprocesa likuma 33.panta trešā daļa, proti: izdevumi par advokāta palīdzību; izdevumi sakarā ar ierašanos uz tiesas sēdēm; ar pierādījumu vākšanu saistītie izdevumi. Kā to norādījis Vladimirs Bukovskis: "Jautājums par tiesu izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesībām. [..] apšaubāma ir iespēja piemērot materiālo tiesību noteikumus procesuālām attiecībām." *(skat. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga, 1933, 421.lpp.)*

[13.3] No 2011.gada 12.oktobra sadarbības līguma Nr.01490-05-11 (lietas 12.lapa) secināms, ka prasītāja par regresa prasījumu pārvaldīšanas pakalpojumiem apņemas izdarīt SIA "Julianus Inkasso Latvija" samaksu atbilstoši šī līguma nosacījumiem un cenrādim (5.1.punkts), kas norāda uz to, ka pēc būtības šie izdevumi vērtējami kā ar lietas vešanu saistītie izdevumi.

Ņemot vērā minēto un to, ka jautājums par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu, t.sk., to izdevumu, kas radušies, lietas vešanai pilnvarojot pārstāvi, izšķirams saskaņā ar Civilprocesa normām un Civillikuma 1786.panta noteikumi par zaudējumu atlīdzību nav piemērojami (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2000.gada 11.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-466, 2009.gada 21.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-6, 2016.gada 22.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-204/2016*), prasība daļā par zaudējumu 103,30 EUR apmērā piedziņu saskaņā ar sadarbības līgumu Nr.01490-05-11, kas noslēgts starp prasītāju un SIA "Julianus Inkasso Latvija", noraidāma kā nepamatota.

[14] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu un 33.panta pirmo daļu no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: valsts nodeva proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram – 114,65 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo daļu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193., 194., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

Apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu AAS "BALTA", reģistrācijas Nr.40003049409, (samaksa

veicama SIA "Julianus Inkasso Latvija" norēķinu kontā Nr.LV61HABA0551008868793, AS "Swedbank"), zaudējumus 764,34 EUR un tiesas izdevumus 117,95 EUR, kopā 882,25 EUR (astoņi simti astoņdesmit divi *euro*, 25 centi).

Noraidīt prasību daļā par zaudējumu piedziņu 103,30 EUR apmērā un likumisko procentu piedziņu 11,16 EUR apmērā.

Noteikt AAS "BALTA", reģistrācijas Nr.40003049409, tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos nokavējuma 6% (sešus procentus no simta) gadā no nesamaksātās pamatparāda summas (764,34 EUR).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2019.gada 5.jūlija, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Lūciņa-Linka